

עטרת תפארת

במחיצת רבינו הגדול מרן בעל אילת השחר זצוקללה"ה
טור שבעי מהחברותא הגרמ"י שניידר שליט"א

פרשת

פנחס

♦♦♦

שנת

תש"פ

♦♦♦

גליון 60

לא הנגיף הוא זה שמשנה סדרי העולם

הפועלות את התוצאות, ראה שם דברים נפלאים.

הכל רק יד השי"ת

ומה תואמים הדברים לתקופה מופלאה שבימינו, שמסתובב "נגיף" זעיר שבזעירים, ומשדד מערכות העולם, וכי יכול מישהו להעלות על דעתו שבכח אפס אפסים שכזה לעשות משהו, אלא גלוי וברור לכל, שזה הכל "רק" יד השי"ת המכוונת ועושה את כל מה שקורה עם הנגיף הזה.

וכפי שמדגיש בעל החובת הלבבות שאי אפשר להוסיף ולא לגרוע על מה שגזר הבורא יתברך, בכמותו, ואיכותו, וזמנו, ומקומו. יש לנו להבין בנוגע לזמנו, כשרואים דברים פלאיים שמקומות מסוימים נגועים יותר, ומקומות אחרים פחות, וכן ישנן מדינות שפגע בהם באופן חמור יותר רח"ל, ומקומות אחרים בצורה חלשה יותר, הכל מאתו ית"ש, וחשבונות שמים הן, והנסתרות לה' אלוקינו.

כמו כן אנשים נקלעו למקום מסוים, ולפתע נודע שהי' שם חולה, וצריך להיכנס לבידוד, עליו לדעת שמה' מצעדי גבר כוננו, וכך הוא רצונו ית"ש שיכנס לבידוד, והנגיף וכו' הם רק שלוחי המקום. ואין לנו על מי להישען אלא על אבינו שבשמים.

יסורין זה דבר גדול מאד

אמנם על כל א' שנגזר עליו בידוד וכדו', עליו לדעת שזה בכלל "יסורין", ויסורין זה דבר גדול מאד, שבודאי אין לאדם

אי אפשר לשנות מאומה מגזירת הבורא כמה וכמה פעמים הי' מביא רבינו את דברי החובת הלבבות בשער הבטחון פ"ג שא' הדברים שצריך האדם לדעת כדי שיושרש אצלו הבטחון בהקב"ה, שיתברר אצלו שיש לכל הברואים גבול ידוע, ואי אפשר להוסיף ולא לגרוע על מה שגזר הבורא יתברך, בכמותו, ואיכותו, וזמנו, ומקומו.

ומה שנראה לפעמים שע"י השתדלות

האדם התחדשו דברים, זה טעות, אלא כך נגזר מתחילה שע"י גורמים אלו יצא הדבר מכח אל הפועל.

הפעולות לא פועלות את התוצאות ומוסיף בעל החובת הלבבות שמי שאינו מבין עניני העולם יחשוב שהסיבה המחדשת מחייבת שינוי העניינים והתהפכותם מענין לענין, זאת אומרת שחושב שהפעולות הם שהביאו את התוצאה.

אך אומר החובת הלבבות שהסיבה "חלושה" ונקלה מהיות ממנה שינוי, כמו שרואים שגרגיר אחד של חיטה מצמיח "שלוש מאות" שבלים, ובכל שיבולת יש שלשים גרעינים!

יוצא שגרגיר אחד הוא סיבה "לעשרת אלפים" או קרוב להם. הייעלם, כי כח הגרגיר חלוש מעשות כמות זו, ועל דרך זה ממשיך בעוד דוגמאות המוכיחות שלא יתכן בעולם שהפעולות הן

וכיוצא בהם. ויש רשמים דקים על "הרחוקים" שאין עין הרואה מרגשת בהם, וכן ה' מביא את דברי קדוש ישראל רבי ישראל סלנטר זצוק"ל שבחיזוק של א' בקובנא, זה משפיע על רחוקים בפר"ז. וכי אין זה כח אדיר שיש לכל א' בידו, הרבה יותר מפעולות גשמיות.

ואם גרגיר אחד של חיטה מצמיח קרוב לעשרת אלפים! גרגירים, כמה גרגירי תורה וטהרה משפיע לימוד תוס' אחד! וקל וחומר לימוד של שעות ע"ג שעות בעמל התורה.

לצאת לקצור את הפירות ולהרבות התורה ויתירה מזאת ה' רבינו זצוק"ל תובע שלומדי התורה שבזכותם התעוררה מחשבת טהרה ותשובה בלבנות הרחוקים, הרי זה בבחינת נטיעה שלהם, ועליהם לצאת לקצור את הפירות, ולמלא גרונם של "הצמאים" לכל דבר תורה וחיזוק, כיצד להתהלך בארחות התורה והמצוה.

ולכן דחף ודירבן לקיים את פעלם של רבותינו מנהיגי הדור זצוק"ל ובראשם מרן בעל האבי עזרי זצוק"ל ע"י ארגון "לב לאחים" לצאת פעם בשבוע לאחינו שבשדות כדי ללמד תועים בינה, והרבה מאד תועלת רואים בזה כל הזמן.

וכן עודד וחיזק את פעלו של ידידנו הרב שלמה רענן שליט"א בפרויקט החברותות "איילת השחר" ללמוד בטלפון בקביעות עם אחינו היקרים, קביעות של לימוד תורה, שזה מועיל ומקרב הרבה מאד.

יתן השי"ת שבזכות שנרבה רוח טהרה בעולם, יתנקה האויר מכל מרעין בישין, ונזכה שישפוך עלינו אבינו שבשמים מים טהורים, וימהר ויחיש לגאלנו בב"א.

לבקש יסורין, אך אחרי שבאו עליו עליו לשמוח בהן, כפי שהי' מביא רבינו מהגר"א זצוק"ל שבלי יסורין קשה מאד לזכות בדין בעולם הבא.

והרבה פעמים סיפר רבינו שפעם בא רבי לייב בנו של מרן החפץ חיים זצוק"ל לבקר את אביו לעת זקנותו, וראה אותו יושב ורגלו בקערה עם מים לרפואה, וכשראה את אביו כך זעק "אוי".

אמר לו הח"ח, אדרבה טוב לו בזה, כי לא זכה ליסורין, והאיך יזכה לעולם האמת, ומה נאמר ומה נדבר...

מזה נלמד את כח לימוד התורה ובענין החובת הלבבות הנ"ל, שמביא את הפלא הגדול שמגרגיר חיטה אחת יוצאים קרוב לעשרת אלפים גרגירים, חושבני שיש לנו ללמוד לענינים רוחניים. וכפי ששמענו הרבה מרבינו זצוק"ל שכח הרוחני הוא חזק הרבה מאד יותר מכח הגשמי.

וכפי שהי' מביא את דברי מרן החזו"א זצוק"ל בקובץ אגרות (ח"ג אגרת ס"ב) וז"ל ואם היו בני תורה עמלים בתורה לאמתתה, היו מצילים ילדים הרבה, ואנשים רבים מהרהורי כפירה וכיוצא בזה, בשפע קדשם בהשתפך רוח טהרה בעולם.

ובסביבות בעל תורה אמיתי הדבר ניכר לעינינו השפעה המרובה על אנשים הרבה, מה שכל השתדלות מעשית לא תשיגנה. וכמו כן יש רשמים דקים על הרחוקים, שאין עין הרואה מרגשת בהם לדקותם, ע"כ לשונו הזהב.

זאת אומרת שבעצם לימוד התורה שיושב בן תורה ועמל בה במקומו, זה שופך רוח טהרה "בעולם" ומציל ילדים הרבה ואנשים רבים מהרהורי כפירה